

in vodopravna obravnavanja še niso dovršena, nemore se potakem tudi to delo pričeti.

Iz teh, iz aktov povzetih podatkov zamore dr. Ploj povzeti, da se od slovensko-klerikalne strani za regulacijo Pesnice sploh ni nič storilo, dalje, da so vsi načrti od dežele izdelani in so se denarji privolili; končno, da se je delo prve proge vsled rekurzov zavleklo, da pa glede druge in tretje proge akt pri poljedeljskem ministerstvu leži.

Dežela storila je vse kar je v njeni moči, deželni odbor tedaj ne goni „maloveselo“ politiko in ne razvija „čudno“ oskrbovanje, tudi je popolnoma neresnično, da bi se od dežele v tej zadevi nič doseči ne dalo, res pa je, da se poslanci, na čelu jim dr. Ploj, izogibajo koristi svojih volilcev zastopati, se pri najvažnejših prašanjih popolnoma odstranijo in svojo pomanjkljivost na interesih in študijah skozi obrekovanje drugih pokriti skušajo.

Vojna v Južni Afriki.

Zadnje čase dohajajo zopet številnejša poročila iz južnoafričanskega bojišča. Bitke in male praske se vrše pogostoma v Kaplandiji in v Transvaalu. Vojna se torej nadaljuje in nič ne kaže, da bi se bližal konec. Dewet je nekaj časa počival s svojimi oddelki, ter ta čas porabil za to, da je svojo vojsko organiziral in discipliniral. Sedaj pa namerava iznova začeti z ofenzivo, ter se loti v družbi s predsednikom Steinom novih operacij v Oranju. Krüger je dobil obvestilo, da stoji še 24.000 Burov pod puško, ter da je med njimi 7000 Burov iz Kaplandije. Število Burov, ki so še v vojni, je menda malo pretirano, a gotovo je še tako veliko, da bode vojna, — kar priznavajo tudi Angleži — trpela vsaj še pol leta, predno se sklene mir. Vse pa kaže, da bodo morali odnehati Angleži, ter se zadovoljiti z moralnimi, ne pa dejstvenimi uspehi. General Delarey je angleške odelke pod generalom Babingtonom blizu Hartebeestfonteina tako zdelal, da so vsaj za nekaj časa za boj nesposbni.

meni tacega. Ogledujem in ogledujem se, a našel nisem ničesar.

„Glej ga, glej ga, kakšni je zadej! S kurami se je menda tepel“, tako so upili paglavci.

Kaj pa, ko bi jaz imel kako liso na hrbtu, mi je šinilo v glavo in takoj stopim v prvo vežo, kjer slečem suknjo in jo ogledam na hrbtu.

O primaruha! Grom in pojata! — Na hrbtu suknje so se poznale dve strte jajce. Rumenjak in belak sta se lepo daleč na okoli razmazala, luščine so se pa držale suknje kakor pečat.

Zvečer, ko sem se ves utrujen vlegel v slamo, vlegel sem se tudi ne dve jajci, a zapazil nisem radi utrujenosti.

Kaj sem si hotel! Suknje nisem mogel več take obleči, ampak zgrnil sem jo čez roko in jo mahal po najbolj temnih stranskih ulicah do vode, kjer bi si bil suknjo osnažil.

Velike operacije Frenha v jugozahodnem delu Transvaala so ostale brez uspeha in general Botha se je utaboril v Ermelu, kjer je vsak čas pripravljen začeti boj iznova. Botha sam je naslikal Krügerju vojni položaj, ki je za Bure bajè jako ugoden, ter izjavil, da ne odneha do zadnjega diha, ako Angleži ne priznajo neodvisnosti burskih dveh republik. Frenh je je sedaj bolan v Kapstadt, ker ima hudo mrzlico, malarijo. V Kaplandiji so Buri v okolici Cradocka, kjer je menda general Kruitinger, porušili več angleških nasipov. Ponoči je ustavljen ves promet. Ali so Buri v zadnjih večjih bitkah v severnem in vshodnem Transvaalu res imeli tako velike izgube, kakor poročajo angleški listi, se izkaže kmalu, ko dospó še druga zaneslivejša poročila. „Times“ poroča, da so imele angleške operacije v Buschfeldu velike uspehe, da se je udalo, ali bilo ujetih 1500 oboroženih Burov, da so Angleži zasedli Pietermaritzburg in da se godi Burom v Buschfeldu slabša kot Angležem. Tudi ta renomaža ni potrjena. Vojni poročevalec lista „Daily News“ pa vzlic temu javlja, da je Botha pogajanja, katera mu je ponudil lord Kitschenor, odklonil, ako ne dovoli Anglija neodvisnosti Burov. Dokler so Buri tako ponosni in nepristopni, se gotovo ne more trditi, da jim vojna sreča ni mila!

Razne stvari.

Iz Podjunske doline na Koroškem. Harihovo posestvo v Doberli vesi kupil je pred kratkem eden najbolj zagrizenih klerikalcev imenom Sekol p. d. Babič, ki ima tudi sina, ki za „gospoda“ študira. Temu se tukaj vse čudi, kajti znano je vsakemu, da je bil Babič dosedaj posestnik le prav skromne bajtice ki bi njega in njegove ljudi le prav slabo redila, če bi sam k sreči ne izvrševal črevljarske obrti. Zato pa se tukaj tudi govori, da so najbrže drugi pri tem kupu deležni in da irga Sekol le postransko vlogo. Ni potreba dosti uganjevati, uganka je hitro rešena: lastniki one slavno znane gospodarske zadruge v Sinči vesi, ustanoviti hočejo namreč v Doberli vesi

Toda s tem, da sem nesel suknjo na roki in jo mahal v rokavih, prišel z deža pod kap.

Srajca moja je bila vse drugo prej nego srajca. Umazana je bila tako, da človek ni spoznal ali je bila nova, bela ali siva, ali kakšna. Na lahtih bila je strgana in kazal sem radovednemu občinstvu svoje potolčene lahte.

Zopet so se mi smejali in me imeli za malo prismukjenega, ker nosim sukno v roki in kažem črno srajco.

Toda kmalu sem se spravil iz mesta in prišel do vode, kjer sem ribal in drgal suknjo tako dolgo, da se ni več poznalo. Potlej sem se pa vlegel oblečen na prod in kazal hrbet ljubemu solncu, da bi ga posušilo; ležal in grel sem se kakor martinček.

prepotrebni konsum, da bi delal škodu in konkurenco vsem trem naprednim trgovcem. Naj le prično, veselilo nas bode jako, a če ne prično tako, kakor kranjski konsumi, ne bodo zamogli koncem leta postaviti v bilanco deficita ali po domače rečeno izgube. No hočemo videti. — Če ne družega, bodo pa žlindro prodajali. Pa še nekaj. — Tukajšnji g. prošt odnosno njegov adjutant g. kaplan odslovil je pred kratkim naprednega učitelja — organista. Namesto njega došel je nov organist, ki se je nastanil kar v vrtni hišici proštijškega vrta. To je pa samo ob sebi umevno, ker je po takem celi pevski zbor skupaj. Ker je pa g. kaplan znan kot zelo poetičen in muzikaličen človek, čuje se iz navedene hišice včasih poleg svetih pesmi, tudi kaka domača poskočna pesem, katere prav spretno spremljata organist in gosp. kaplan s harmonijem in goslami. Prava zabava je tedaj, kje v bližini stati kedar so pevske vaje. Največ zabave nam je pa zadnjič napravil g. kaplan, ko je pri mesečini igral na harmoniju dobro znani valjček: „Ich komme direct vom Souper . . .“ Zelo zelo hvaležni smo mu za to zabavo in veselimo se že, še kaj enakega slišati n. p. „Auf der grünen Wiese . . .“ No, pa dosti za danes, drugič pa kaj družega, pri nas je vedno kaj novega. — S. J.

Iz Mariborske bolnišnice. Predragi „Štajerc“, sprejmi še par vrstic iz moje roke. Po hudobni roki poškodovan moram tukaj ležati, ko je najlepši čas za delo. Pa hvala Bogu, da se je zdravnikom posrečila operacija, ker drugače bi že počival v hladnem grobu, ker prebita mi je bila glava. Akoravno si zasluži hudobnež ostro kazen, pa jaz mu jo ne želim, ker to mi ne pomaga nič k mojemu zdravju. Po dokončani obravnavi bodem vse bol natanko popisal in povedal tudi ime hudobneža, katerega nečem tukaj imenovati. S pozdravom F. P.

Iz Dobrave pri Mihalovcih. Dne 4. t. m. utonila sta pri nas dva dečka, eden star 4 in eden 6 let. Našla ju je starejša sestra, ki je pasla svinje. Ta deklica, ko je brateca našla v mlaki ležeča je jokajoča hitela k svoji materi in ji pripovedovala, da brateca tam za hišo tako lepo speta. Otroka imeli so pet dnij doma, da jih je sodnija zamogla pregledati.

Lastnega otroka pojedla. V zadnji številki poročali smo o groznem zločinu, ki sta ga nad svojo 12letno hčerko storila zakonca Bratuša od Majšperga, da je oče otroka umoril in da sta ga potem skupno z ženo razsekala in v peči zažgala, ali sedaj se je po daljšem preiskanju še groznejše zvedelo, namreč, da nista Bratuša svojo hčer le samo razsekala in v peči zažgala, ampak tudi — pojedla. Ko se je ob prisotnosti obdolžencev vršila na licu mesta zopetna komijonalna preiskava in so se kosti in lasje otroka našli, sta se obdolženca udala, da sta otroško truplo, ko se je speklo, tudi pojedla. Da zamore človek tako grozni poživinjeni zločin storiti, je pač kaj posebnega.

Teharski občani eden drugega povprašujejo, kdaj vendar se bo občinska volitev vršila. Nasprotniki so se v „Domovini“ pred nekaj časa oglasili in rekli,

da bo šele pozno v juniju mesecu. No kakor se pa ravnokar zvedelo, bode pa, kakor je na občinski tabli zapisano, že 28. majnika. Mi hočemo le omeniti, da je nek mož v soboto 11. t. m. nosil hišah neke listeke, kateri so bili že 10. sušca tiskan to pa je ravno tisto, kar je v „Domovini“ stal. Naši nasprotniki dobro vejo, da si naši kmetje „Domovine“ ne naročujejo, zato pa so dali še enkrat „ekstrablatt“ tiskati, ali tem čenčam smo že itak o govorili in k temu nam je le še to omeniti, da nasprotniki pisali, da bode Bog plačnik tistim, kd bo nje volil. Res pa je, da bode Bog plačnik tistim, ki bodejo njemu v čast postavili hišo božjo; tisti pa, ki so nasprotniki cerkvi, ne bo plačnik in tisti naj gredo le v Celje v svoje narodno svetišče svojega narodnega Boga molit, mi pa bomo v naših cerkvah molili tistega Boga, ki nas je ustvaril, zato pa mi hočemo tudi božji hran zidati in voliti le tiste možna katere se popolnoma zanesemo, da bodo možb-seda tudi ostali kar so obljubili; saj ti možje so tu razumni pri stavljenju in imajo premoženje, da jim je mogoče k cerkvi pomagati. Večidel vsi farmanzdihujejo, da bi radi imeli novo cerkev, razen naših nasprotnikov; saj tistega moža, kateri je ono sobotiste listeke okoli nosil, smo večkrat slišali, da rekel, da nove cerkve ne potrebujemo. Ta mož ima tudi postavne knjige, v katerih ima zaznamovane postave (ker sam brati ne zna), katere okoli kakolikoli imajo pravico župniki računati za pokop tako dalje. On tudi se lepo izraža, ko pravi po slovensčini: „Preklat bod', jes imam pa gazacpuno, agitira pa že tako, da se mu kar hlače tresajo, pač res, kdor zna, pa zna. Zato dragi volilci, ne slušajmo takih neumnežev, ki se eden čez drugega napihujejo, najmanjši bi bili radi najvišji, mi dajmo jim slovo. Vsakemu bode na prosto voljo da kako naj voli, mi pa upamo, da bomo razen nasprotnikov vsi ene misli, pa saj jih je tudi premar zato se pa tudi zanesemo, da bomo lahko zmaga potem pa tudi novo cerkev zidali, v kar pomozi Bog.

Dopis iz Ptujске Gore. Dobil sem parkrat v roki „Slov. Gospodarja“. V njem sem našel kakor po vadi veliko lažnjivega obrekovanja zoper take osebe ki se trudijo kmetskemu stanu kaj koristiti. M temi, ki jih „Slov. Gospodar“ tako predrzno napada je tudi g. župan Ornig. (Opomba uredništva: ni na tem, da bi mi gospoda Orniga vrline hvalili, tu ni potreba, znane so itak dovolj; ali ker smo že v enakih dopisov tudi od drugod prejeli, smo se izrečno prošnjo kmetskega fanta udali.) „Slov. Gospodar“ si na vso moč prizadeva, tega moža pri Slovenci očrniti, kakor da bi bil najhujši sovražnik in preganjalec slovenskega kmeta. Da pa je to grožnja in hudobno obrekovanje, ve vsakdo, ki pozna približno plemenito srce tega moža, kajti on je čestobrotljiv in dober svetovalec vsakomur, ki je v zadrebodisi Slovenec ali Nmec. Še ni dolgo (o drugih dobrotah, ki so jih kmetje po njem že prijeli in jih bodejo), ko je nekemu slovenskemu kmetu v nezadevi prav prijazno na pomoč priskočil in več pot

za njega po mestu storil zastonj in mu s svojim modrim svetom veliko koristil. Ako bi takih gospodov le več bilo, bi se tudi ubogemu kmetu že boljše godilo, vsaj v našem okraju, pa žalibog je preveliko takih, ki še peresa zastonj pomočiti ne marajo. Dalje je očital „Slov. Gospodar“ da gospod Ornig samo nemške dijake podpira in Slovencem pa ničesar ne dovoli. Tudi to je laž; res pa je, da malokje v celem mestu dobijo ubogi šolarji toliko darov kakor v nje-prodajalni. In ti dragi „Štajerc“ si se trudil z razumnimi kmeti in si uvidel potrebo kmetskega stanu, namreč da si izvoli kmet zastopnike iz svojega stanu. Kaj pa je storil „Slov. Gospodar“? Prav lepo priliko smo imeli, ga spoznati pred volitvami, kakšen kmetski prijatelj je. On je namreč prav toplo priporočal, vse tiste poslance, katere so pametni kmetje odsvetovali in se jih bali, kakor g. dr. Ploja in več drugih gospodov, le kmeta nobenega ne; med drugimi tudi starega poslanca g. Žičkarja češ, ako imamo dobro blago v rokah, čemu bi segali po drugem. „Slov. Gospodar“ je sodeloval z gospodi in sicer s tistimi, ki so sovražniki kmetskega stanu; on toraj ni vreden tistega denarja, ki ga dobiva od tistih kmetov, ki so še vedno tako zaslepljeni in ne spoznajo svojega sovražnika. Ali ni res kar pravim? da je „Slov. Gospodar“ sovražnik kmetskega stanu, ker napada take može, ki so in še bodo več koristili kmetskemu stanu kakor „Slov. Gospodar“ s svojim hujskanjem Slovencev zoper Nemce. „Slov. Gospodar“ je hud nasprotnik tudi tistih kmetov, ki so bili nastavljeni za kmetske kandidate, kakor gg. Janeza Visenjaka, Franca Vračkota, Ludovika Kresnika, ker ti možje bili bi gotovo boljši poslanci kakor g. doktor Ploj in vsi tisti, katere je on priporočal. O ti ubogi „Slov. Gospodar“, s takim neumnim počenjanjem misliš se prikupiti slovenskemu kmetu in nam zavednim mladenci? Oglejmo si še dalje dobra dela „Slov. Gospodarja“, on tudi veliko dela na to, da bi slovenski kmetje ne dajali svojih otrok v nemške šole, menda zato ne, da bi jih njegovi privrženci lože za nos vodili. Star pregovor pravi: „Koliko jezikov znaš, toliko mož veljaš“ in ker smo sosedi Nemcev, ali ni torej potrebno znati nemški jezik, saj človek ne ve kam še pride in s kakimi ljudmi bo moral še občevati. „Slov. Gospodar“ je poln sovraštva do Nemcev, on podžiga le sovraštvo in ne pomisli, da smo mi bratje in sestre enega Očeta nebeskega in da je vsak naš bližnji, bodisi sovražnik ali prijatelj. Predragi „Štajerc“! komaj še le eno leto izhajaš in vendar si v toliki meri prekosil „Slov. Gospodarja“, da bi človek kar strmel, ko vidi, koliko pride „Štajerca“ na pošto na Ptujsko Goro, kjer ni tako velika fara, „Slov. Gospodarja“ pa vendar celo malo. Skoraj se že „Štajerc“ čita v vsaki koči in upamo še večjega napredka. Gotovo se bode čez par let čital „Štajerc“ v vsaki hiši. Tako je prav; kmetje, kmetski fantje in dekleta, le čitajmo radi „Štajerca“, bodimo previdni, po njem se bomo zjediniili, v slogi je moč, ker le v jedinstvu bomo dospeli do svojega smotra. Po tem potu bomo dobili zastopnike iz svojega stanu. Le tako naprej, tudi mi mladeniči smo z vami. Gorski kmečki fant.

Iz Lukavec na Murskem polju. (Vesela dogodba.)
 Dragi „Štajerc“, naznani svojim prijateljem in čitateljem moj tretji in zadnji napad na dr. Rosina. Zavaljo 20 K 22 h se je ta ljubi doktor spravil na mojo polovico posestva in naredil stroškov 57 K 43 h čeravno mi je Marko Pečuh iz Starenovevasi dovolil po opominu dr. Rozina dan plačila na 6. aprila, kar sem 6. aprila v resnici tudi storil, ko sem Pečuhu po poštni nakaznici denar poslal, a dr. Rosina mu ni pustil denarja dvigniti ter tožil dalje in 10. aprila sva imela obravnavo, pri kateri sva imela vsak po 8 K 29 h v štirinajstih dneh plačati. Jaz bil sem pa ravno tisti zadnji čas, ko je 14 dni poteklo skozi 3 dni in to daleč na delu, vendar prišel sem samo eden dan prepozno v njegovo pisarno, da bi plačal, a glej ga, že je sedel na moji polovici posestva in naredil zopet stroškov 49 K 14 h. Pomislite, kak dober nos ima Rosina, mesto 1 K 40 h dobil je 65 K 75 h Temu možu gre po bliskovo izpod rok, kar je hotel, to je dosegel. Zato pa veselite se vi Mariborčanje, da ste dobili sedaj tega prijatelja Slovencev, kateri je že zdavno pozabil na to lepo božjo zapoved: Kar ne želiš, da bi tebi drugi storili, tudi ti drugim ne stori. — Pred kraljem Atilom, trepetal je tedanji svet, pred dr. Rosinatom pa mi reveži, če smo prišli v njegovo mrežo, takrat se nam je godilo kakor muhi, če jo je pajek v svoje mreže zapletel. — Tretja številka „Štajerca“ nam je že naznanila, da bomo praznovali odhodnico, nam nikoli pozabnega dr. Rosina, ko ga bode „lukamatija“ za vselej od nas odnesel. — Povabljeni ste torej k temu veselju vsi tisti, ki ste dobrote tega gospoda vživali (nas bode veliko, veliko), da pridete gotove dne 27. maja v gostilno gospoda Strasserja v Ljutomer po rani službi božji, da se bomo veselili naše zmage. Če smo znosili v tisto prazno malho toliko, tisočakov, prinesimo še zdaj vsah pa eno krono, da bomo kupili velik lonc kurjega perja in kadili, zraven pa popevali: hosana, hosana! V Lukavcih, na dan Sv. Božifikacija 1901. Jožef Mavrin.

Velik pretep. Iz Škofjevasi pri Celju se poroča: 28. aprila od 11. do 12. ure zvečer nastal je mekmečkimi fanti iz Lubečne in Sv. Miklavža in škofjevaškimi fanti na državni cesti velik pretep s kolic. Fant Franc Winzl, udarjen je bil na sence, vsled česar je drugi dan umrl, Jožef Stojan pa z nožem nevarno ranjen. Odkar je občinski zastop v Škofjevasi na novo izvoljen, ni tam nobenega policijskega organa. Gostilne se prav nič ne nadzorujejo, so cele noči odprte, polne popivajočih gostov. Licence za ples izmed 24 gostiln, se k večjemu 3—4 vzemejo. Občinski predstojnik Samec, kateri svojo častno službo opravlja zastonj, ni zmožen žandarmerije ob nedeljah rekvirirati in patrole razposlati, kratko: prostost vlada kakor v Turčiji! Občinski stražnik v svojem 22letnem službovanju še niti enega krčmarja zaradi prestopka postavne nočne ure ni naznanil, in to iz prostega vzroka, boječ se službo izgubiti, ker več noma sami krčmarji v občinskem odboru sedijo. Ker občinski stražnik miru in reda po nedeljah sam vzdrževati ne more, naj bi se kakor se je to vedno

pod prejšnjim občinskim zastopom zgodilo, da se žandarmerija z dovoljenjem okrajnega glavarstva rekvirira. Ali naš poceni predstojnik ne stori ničesar, ker se boji, da bi pri prihodnjih občinskih volitvah nič več izvoljen ne bil. Mi kmetje pa smo pri volji enega moža najti in ga tudi dostojno plačati, ki bo svoj posel kot občinski zastopnik tudi pravilno opravljal, da se ne bodejo več poboji dogajali. Ako že plačamo za tajnika 300 gld. in za stražnika 240 gld., bomo tudi še 150 gld. zmogli, da bomo imeli predstojnika, ki se bode za svoje dolžnosti tudi pobrigal.

Gospod Veselič, ta prihodnji župan velikonedeljski nas ne more pustiti v miru. Kar mi o njem rečemo, „to vse ni res“. Zdaj pa nam je poslal sledeče pismo: „Naj sprejme Uredništvo „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tisk. zak. prosim, da se sprejme v Vašem cenj. listu glede dopisa „Iz ormoškega okraja“ v št. 8, z dne 21. t. m. na istem mestu i pod istem naslovom v bodoči številki sledeči popravek: Ni res da sem bil brnjen iz službe in da me je zadela zaslužena kazen. Res pa je, da sem jaz kot starejši uslužbenec odstopil svoje mesto že koncem decembra pr. l. prostovoljno svojemu tovarišu, a pozneje vstopil sem le začasno, ker sem imel že vse pripravljeno za trgovino. Velikonedelja, dne 30. aprila 1901. Ivan Veselič. — Da pa ne bo kdo mislil, da smo mi temu Veseliču krivico delali, potrdimo še enkrat, da je vse resnica, kar smo pisali, to, da ga je ormoško okrajno sodišče disciplinarnim potom iz službe izbacilo, ker je velikonedeljskim šolarjem na cesti žugal. Kar pa ta gospod o svoji trgovini piše, presega že vse nesramnosti. „Štajerc“ vendar ni za to tukaj, da bi koga na njegovo črvido branjarijo opozarjal.

Nekaj novega. „Slovenec“, ljubljanski klerikalni list, poroča ravnokar, da mislijo „Gospodarjevci“ v Mariboru izdajati neki gospodarski list, ki bi naj izhajal vsakih 14. dni ter delal zoper „Štajerca“. No, sedaj se ve, da ti gospodje sami vejo, da so vsi njihovi časniki za nič in da bode treba novega izdajati. Radovedni smo, kakšen bo ta „Gospodarjev“ sinček. Vemo pa, da mladi tič tako poje kakor stari.

Zunanje novice.

Samomor v obrokih. V Vel. Varadinu je umrl samomorilec krojač Mijo Bedeković na strašen način. Ustrelil se je z revolverjem dvakrat v glavo, a ni bil mrtev. Zato je sedel in napisal tele vrste: „Po dveh strelah pišem te vrste. Kakor vidim, ne morem umreti. Poskusim se še enkrat ustreliti. Ako ne umrem se, obesim.“ — In res, krojač se je ustrelil še tretjič brez uspeha. Našli so ga obešenega!

Ubog nadškof. Iz Lvova poročajo: Armenski nadškof v Lvovu Izak Izakowicz je umrl brez imetka, dasi je bil član gosposke zbornice, tajni svetnik in posestnik železnega kronskega reda. Zapustil ni niti za pogrebne stroške, kajti ves svoj denar je razdelil med uboge. V svoji oporoki je prosil, naj ga pokopljejo najskromnejše. Na smrtni postelji se je britko pritoževal, da ga je ogoljufal duhovnik Mardyrosiewicz,

ki je poneveril v armenski zastavnici velike vsote, dasi mu je nadškof zaupal docela.

Zastrupljena vas. V vas Bacs-Topolya so prišli minoli teden cigani, ki so kradli ter so jih končno zaprli v občinsko ječo. Tu so jih ostrigli in obrili do kože, kar je za cigane najhujša kazen in velikanska sramota. Zato so se cigani strašno maščevali. Ponoči so zastrupili vse vodnjake. Zato je že naslednjega dne umrlo pet oseb. Orožništvo pa je vjelo cigane ter našlo pri njih mnogo različnih strupov. Več oseb v vasi je opasno zbolelo, a zdradniki so jih rešili.

Originalen samomorski kandidat. V Parizu so našli v svoji sobi zaklenjenega moža, ki je bil že sama okostnica, ter ni mogel več govoriti. Od 29. decembra m. l. ni jedel nalašč nič več, ker se je hotel usmrtiti tako radi svoje žene, ki je pobegnila z nekim moškim. Obupanec pa je vendar le pil vedno vodo, kar ga je ohranilo živega.

Električni nabiralnik. Iz Newyorka poročajo, da je zopet nekdo iznašel aparat, ki bode zbujal strmenje in veselje ljudij. Ta aparat je električni nabiralnik za cerkve. Ako bo pritisnil duhovnik ali cerkovnik na električni gumb, potem bo stekel nabiralnik po dratu ob vrstah klopij ter se vstavil vsakokrat tako dolgo da se vrže vanj novec. Prej pa se nabiralnik ne bo ganil od klopi, zato bode imel tak aparat več uspeha, kakor doslej cerkovniki. Nabiralnik bo prisilil ljudi vsake klopi, da vržejo vanj vsaj mal novčič.

17 oseb znorelo. „Soča“ piše: V Vidmu je zbolel neki človek. Mesto zdravnika so poklicali necega čudodelnika brez kalomona. Ta je razodel strmečim sorodnikom, da bolnik pravzaprav ni bolan, marveč da je — obseden. Polno hudičev ga trpinči. In zgrabili so palice ter preganjali hudiče iz revnega „obsedenca“. Strašno so ga pretepli in pobili, a pri tem je znorelo 17 sorodnikov od strahu pred hudiči. Zdaj se peča sodnija s tem žalostnim slučajem verske blaznosti. Take sadove še dandanašnji rodi klerikalna vzgoja.

14.251 otrok imajo Angleži ujetih. Angleški vojni minister Brodrick je namreč sporočil, da je sedaj 23.080 Burov ujetih, in sicer 2745 mož, 6083 žensk in 14.251 otrok. Za angleže ni toraj nobena umetnost, delati burske ujetnike. Nasprotno pa so izgubili Angleži 63.498 mož. Ako se še prištejejo bolniki in ranjenci po bolnišnicah, imajo angleži torej vsaj 110.000 mož na listi izgub.

Visoka starost. Metuzalem je živel 969 let. Baje pa so takrat računali leta drugače in so bila leta takrat dokaj krajša kakor dandanes. Pater Maffena, zgodovinopisec Indije, se spominja moža Nunis de Cugna z imenom, kateri je leta 1566. kot 370leten starec umrl. Štirikrat so se mu baje obnovili zobje, lasje in brada. Tomaž Carn, ki je 18. januarja leta 1588. umrl, je imel po župni statistiki Sv. Lenarta v Shoreditu na Škotskem, 207 let. Na Ruskem je živel let 1825 mož, ki je imel že 202 leti. Don Juan Taveira de Lima, je umrl leta 1738. v svojem 198 letu. Gillour Marcraine živel je na ednem domu